

Gdyby przyjąć, iż brak podania adresu uniemożliwia przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, z możliwości korzystania z pomocy społecznej wykluczone byłyby osoby bezdomne, które to przede wszystkim powinny być jej beneficjentami. Wyrok WSA w Krakowie z 5 grudnia 2016 r. sygn. III SA/Kr 1333/16.

W rozpatrywanej sprawie strona złożyła wniosek o przyznanie zasiłku celowego. Wskazała adres do korespondencji ale nie wskazała miejsca swojego pobytu. Podała jedynie, że jest osobą bezdomną i przebywa wszędzie, a śpi w miejscach, o których nie może powiedzieć. W związku z niewskazaniem przez skarżącą miejsca aktualnego noclegu lub pobytu, do czego była pisemnie wzywana, organ nie przeprowadził wywiadu, uznając że strona nie współpracuje z pracownikiem socjalnym w rozwiązywaniu swojej trudnej sytuacji życiowej. W Organ odmawiając przyznania zasiłku wskazał, że strona złożyła wniosek o pomoc, a następnie zgłosiła się do pracownika socjalnego i stosując groźby wobec niego próbowała wymóc przyznanie pomocy. Tym samym postawę skarżącej organ potraktował jako bierną, a nawet roszczeniową. SKO utrzymało decyzję w mocy. WSA w Krakowie wyrokiem z dnia 2 września 2014 r., sygn. akt III SA/Kr 1480/13 oddalił skargę strony na decyzję SKO. Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 14 lipca 2016 r., sygn. akt I OSK 3060/14, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Krakowie. NSA wskazał m.in., że dla wykazania faktu braku współpracy skarżącego z pracownikiem socjalnym nie jest wystarczające samo stwierdzenie organu.

Obowiązek współdziałania musi być bowiem dostosowany do konkretnej sytuacji i osoby. Zatem powołana okoliczność braku współpracy powinna znajdować potwierdzenie w zgromadzonym w aktach sprawy materiale i powinna mieć rzeczywisty charakter, a uzasadnienie decyzji odmawiającej udzielenia pomocy społecznej z tego powodu powinno zawierać nie tylko wskazanie przyczyn uznania braku współpracy, ale także analizę i ocenę sytuacji wnioskującego w odniesieniu do braku współpracy i rodzaju wnioskowanej pomocy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, będąc związany wykładnią prawa dokonaną w tej sprawie przez Naczelny Sąd Administracyjny, rozpatrzył sprawę ponownie i uchylił decyzję organów I i II instancji. W uzasadnieniu wyroku podkreślono, że obowiązek współdziałania w każdym przypadku należy indywidualizować w odniesieniu do osoby wnioskującej, czy korzystającej z pomocy społecznej i sytuacji, w jakiej się znajduje. Sąd zwrócił uwagę, że w poprzednich latach organ przeprowadzał wywiady środowiskowe ze stroną w różnych miejscach, w tym m.in. na dworcu, co nie było przeszkodą w podjęciu pozytywnej decyzji w sprawie zasiłku celowego. W ocenie sądu organy nie wykazały dlaczego kwestionują wiarygodność skarżącej w zakresie oświadczenia, że „śpi wszędzie i przebywa na

Wywiad środowiskowy z osobą bezdomną

Wpisany przez BS
Sob, 17 gru 2016

ulicy", co jest przecież istotą bezdomności. Nie sposób uznać, że brak wskazania przez skarżącą adresu pobytu uniemożliwia organowi prawidłowe ustalenie jej rzeczywistej sytuacji materialno-bytowej.

Źródło: [CBOSA](#)